

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNEJINedjelja, 7. travanj 2019.[\[Multimedia\]](#)

Bacimo iz svojih ruku kamenje ocrnjivanja i osuđivanja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu Petu korizmenu nedjelju liturgija nam stavlja pred oči zgodu o ženi preljubnici (usp. Iv 8, 1-11).

U njoj se suprotstavljaju dva stava: stav pismoznanaca i farizeja, s jedne strane, te Isusa, s druge. Prvi žele *osuditi* ženu, jer se smatraju čuvarima Zakona i njegove vjerne primjene. Isus je, međutim, želi *spasiti* jer On utjelovljuje milosrđe Boga koji oprštajući otkupljuje i pomirujući obnavlja.

Pogledajmo, dakle, sam događaj. Dok Isus naučava u hramu, pismoznaci i farizeji mu dovode ženu zatečenu u preljubu; postavljaju je u sredinu i pitaju Isusa treba li je kamenovati kao što to propisuje Mojsijev Zakon. Evanđelist precizira da su oni postavili Isusu to pitanje „samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti“ (r. 6). Može se pretpostaviti da je to bila njihova nakana – vidite zloču tih ljudi: „ne“ kamenovanju žene bio bi razlog da Isusa optuže za neposlušnost Zakonu; „da“, naprotiv, da ga se prijavi rimskim vlastima, koje su pridržale za sebe kažnjavanje i nisu dopuštale javna linčovanja.

I Isus je morao odgovoriti.

Isusovi sugovornici su zatvoreni u uskogrudnost legalizma i žele zatvoriti Sina Božjeg u svoju perspektivu suda i osude.

Ali On nije došao na svijet suditi i optuživati, već spasiti i ponuditi ljudima novi život.

I kako je Isus reagirao na ovu kušnju? Najprije je kratko ostao u šutnji, sagnuo se te prstom pisao po tlu, malne podsjećajući kako je jedini Zakonodavac i Sudac Bog koji je napisao Zakon na

kamenu. A zatim kaže: „Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen“ (r. 7). Na taj način Isus apelira na savjest tih ljudi: oni su se smatrali „braniteljima pravde“, ali On im doziva u svijest njihovo stanje ljudi grješnika, zbog čega si ne mogu svojatati pravo da odlučuju o životu i smrti bilo kog od svojih bližnjih. Kad su to čuli, jedan za drugim, počevši od starijih – to jest onih koji su najsvjesniji vlastitih bijeda – stadoše odlaziti odustajući od kamenovanja žene.

Ovaj prizor poziva i svakog od nas da postanemo svjesni svoje grešnosti te bacimo iz svojih ruku kamenje ocrnjivanja i osude, naklapanja, koje katkad želimo baciti na druge. Kad ogovaramo druge bacamo kamenje, isti smo kao i ovi.

Na kraju ostaju samo Isus i žena, ondje u sredini: „bijeda i milosrđe“, kaže sveti Augustin (*In Joh 33,5*). Isus je jedini bez grijeha i on bi jedini mogao baciti kamen na nju, ali to ne čini, jer Bog „ne želi smrti grešnika, nego da se obrati i živi“ (usp. *Ez 33, 11*). I Isus otpušta ženu ovim divnim rijećima: „Idi i odsada više nemoj grijesiti“ (r. 11). I tako Isus otvara pred njom novi put, koji je načinilo milosrđe, put koji zahtijeva njezin predani trud da ne grijesi više.

Taj poziv vrijedi za svakog od nas: kad nam opašta, Isus nam uvijek otvara novi put da idemo naprijed. U ovo korizmeno vrijeme pozvani smo prznati se grešnicima i moliti oproštenje od Boga. A to oproštenje, dok nas s jedne strane pomiruje i daje nam mir, s druge nam omogućuje ponovno započeti obnovljenu povijest. Svako istinsko obraćenje okrenuto je novoj budućnosti, novom, lijepom životu, životu slobodnom od grijeha, velikodušnom životu.

Ne bojmo se tražiti oproštenje od Isusa je nam On otvara vrata tom novom životu. Neka nam Blažena Djevica Marija pomogne svjedočiti svima milosrdnu ljubav Boga, koji nam, u Isusu, opašta i naš život čini novim, pružajući nam uvijek nove mogućnosti.

Nakon Angelus

[...]

Poseban pozdrav upućujem krizmanicima iz Settignana, Scandiccija te onima iz biskupije Saluzzo, u pratnji njihova biskupa mons. Cristiana Boda. Budite hrabri svjedoci Isusa i Evanđelja! S potvrdom uvijek moramo rasti u hrabrosti, budite uvijek hrabri!